

Els Bassols d'Anglès

El nom de l'exalcalde d'Anglès Josep Manel Bassols apareix en el sumari del «cas del 3%» sobre el presumpte finançament irregular de CDC

Joan Manel Bassols, de jove.

El seu marit és alcalde d'Anglès, em deien. Jo em preguntava per què un alcalde de poble tenia aquesta capacitat de mobilització». La reflexió la planteja Alfons López Tena, exmilitant de Convergència que va ser membre del Consell General del Poder Judicial i que amb posterioritat va fundar Solidaritat per la Independència, quan el periodista d'El Mundo li pregunta, el 6 de

març passat, per la relació professional que va tenir amb Núria Bassols Muntada, magistrada amb una dilatada carrera en la judicatura i filla d'aquell municipi de la Selva. Efectivament, Núria Bassols està casada amb qui va ser-ne l'alcalde del 1995 al 2003, en representació de la desapareguda CiU: Josep Manel Bassols. Bassols i Bassols, una «societat» que el sumari del «cas del 3%», la investigació sobre el presumpte finançament irregular de CDC, ha posat al descobert.

Els maldecaps de la nissaga Bassols amb la justícia, però, venen de lluny. El juny de 1986 una operació policial desplegada a Huelva i a Girona desarticulava una trama que venia pernils sense els permisos sanitaris preceptius i que hauria comès un frau contra el fisc valorat en 20.000 milions de pessetes. Als onze detinguts se'ls acusava de falsificar els precintes metàl·lics que donen fe que els pernils han superat tots els controls sanitaris (una vintena de persones que en van consumir van resultar intoxicades per botulisme a Huelva).

Entre els arrestats s'hi comptaven el llavors jutge de pau anglesenc, Josep Costa, i Manuel Bassols Padrosa, pare de Josep Manuel Bassols, sogre de Núria Bassols i soci de Precintos y Grapas SA, la companyia involucrada en l'escàndol, amb seu al carrer Nord d'Anglès. Bassols pare va sortir en llibertat sota fiança d'1,5 milions de pessetes. Els detinguts van acabar processats pel jutge; uns anys més tard, el 21 de maig de 1988, la premsa publicava l'anunci de la dissolució i la liquidació de la societat anònima.

L'exbatlle convergent d'Anglès ha estat detingut en tres ocasions en el marc de diverses operacions policials autoritzades per un jutge del Vendrell lligades al 3%; i de la documentació obtinguda al domicili de Bassols, la Guàrdia Civil n'extreu que l'exalcalde, delegat a Catalunya de la constructora madrilenya Oproler, conspirava per obtenir concessions d'obra pública de forma il·lícita. Consta en els documents recopilats pels investigadors –bona part dels quals, correus electrònics– que també hauria pressionat alts càrrecs de la Generalitat –entre els quals hi ha el que va ser conseller de Justícia i gerent de CDC, Germà Gordó, ara diputat– per trobar una feina a la seva esposa Núria.

De fet, Bassols és l'home del moment de la trama, ja que el seu nom apareix amb freqüència en el sumari. L'últim capítol que ha protagonitzat esquitxa la cinquena tinent d'alcalde de l'Ajuntament de Girona, Isabel Muradàs; presumptament, la regidora, quan era sotsdirectora de Governació, hauria passat informació confidencial sobre les finances d'alguns ajuntaments catalans a l'excalde d'Anglès.

Josep Manel Bassols, pertany a una família amb una implicació en la política local gairebé històrica. Tant és així que l'avi, Josep Bassols i Aulet, va ser alcalde durant el franquisme, de l'octubre de 1951 fins a l'agost de 1957; el pare, Manuel Bassols Padrosa, constructor, va ser regidor en l'últim tram de la dictadura, a partir de l'any 1973, i Bassols fill va recollir el testimoni ja en democràcia, quan el 1995 va guanyar les eleccions i va poder governar amb 7 regidors per 6 del PSC. Repetiria victòria, més folgada, el 1999, quan va aconseguir tres regidors més que els socialistes. El 2003, Bassols perd l'alcaldia en favor de Jordi Fornés, d'ERC, però es manté en el govern municipal en virtut d'un pacte a tres bandes amb la mateixa Esquerra, el PSC i CiU.

Va ser un bon alcalde? Algú que l'ha conegut de prop ho nega sense embuts a Diari de Girona: «Sempre anava amb molt bones paraules però per darrere actuava molt malament», diu. I afegeix: «tot el que està passant ara (en referència a les informacions que es coneixen sobre el sumari del «cas del 3%») demostra quina és la seva manera de fer». Al llarg dels dos mandats al capdavant de l'Ajuntament, Bassols va haver de fer front, per exemple, al tancament d'Hilaturas Burés, que el 2002 cessava l'activitat i deixava 98 treballadors al carrer; l'oposició va acusar-lo d'actuar amb passivitat a l'hora de plantar cara a la crisi del sector textil. L'hemeroteca confirma que els governs de Bassols van ser prolífics en polèmiques: crítiques a la policia local per passar-se més hores al bar que de servei (18/01/2003); ocultació d'estudis sobre la presència de ferro a l'aigua de la xarxa municipal (18/10/2002) o plantades de l'oposició al plens (19/02/2003), en són alguns exemples.

Núria Bassols Muntada, de la seva banda, és descendent d'una família dedicada a la pagesia, «molt menys vinculada a la política», assenyala un veí; això no obstant, el seu pare, Eudald Bassols Noguera, va ser regidor del Movimiento Nacional. Va ser nomenat l'any 1973 «para ocupar las vacantes por el tercio de representación sindical», recollia l'edició de Los Sitios del divendres 30 de novembre d'aquell any. Compartia consistori amb Manuel Bassols Pedrosa, que acabaria convertint-se en el seu consogre.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/comarques/2017/03/19/bassols-dangles/835467.html?utm_source=rss